

تابلۆیهکی دۆریان گرهی

هاشم سهراج

«کیمیایگر کتیبیکى تاودایه کاروانچی هینابوویان، کتیبهکه بهرگی پتوه نهماوو، بهلام کیمیایگر ناوی نووسه ره که ی هه لدا «ئوسکار وایلد».. له کاتیکدا که هه روا چاوئیکى سه ریپتی پیداده خشاندا، بهسه ر چیرۆکیکدا که وت له باره ی «نهرسیس» دا.. کیمیایگر نهفسانه ی نهرسیس بیستبوو، نهرسیس نهو شۆره لاره جوانکاره بوو که هه موو رۆژئ دهچوو هه دم ده ریچه بو نهوه ی له ناوه که دا سهیری جوانییه که ی خۆی بکا، بهلام نهیده زانی که نهو نهخشه جوانه رهنگدانه وه ی وینه ی خۆیه تی، نهرسیس نهوه نده به چیشو نهزه ته وه تیی راده ما که سه ره نجام رۆژئیک له

ده ریچه که وت و خنکا، راست رووا به ناوی گوله نیرگز، بهلام ئوسکار وایلد داستانه که ی خۆی ناوا کوتایی پینه هینابوو نهو نووسی بووی که پاش مه رگی نهرسیس، ئۆریاده کان، واته خواکانی دارستان دهچنه قه راغ ده ریچه که و

ده‌بینن که ئاوه شیرینه‌که‌ی بووه به‌ده‌ریا‌یه‌ک فرمی‌سکی تال، هه‌ربۆیه له ده‌ریا‌چه ده‌پرسن: بۆ ده‌گری؟ ده‌ریا‌چه‌ش له وه‌لامدا ده‌لتی: بۆ نه‌رسیس ده‌گریم. ئۆزیا‌ده‌کان ده‌لتین: - ناهه‌قت نییه‌ شینی بۆ بگێری ئیمه‌ هه‌میشه له دارستاندا به‌دوا‌یدا رامانده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی سه‌یرتیکی جوانییه‌که‌ی بکه‌ین، که‌چی بی سوود و هه‌ر تۆ به‌ته‌نیا چی‌ژت له جوانییه‌که‌ی وه‌رده‌گرت، - بۆ چما نه‌رسیس جوان بوو؟ ئۆزیا‌ده‌کان به‌سه‌رسورما‌وییه‌وه وه‌لامی ده‌ده‌نه‌وه:

. جا کئ له تۆ باشتر ئه‌مه‌ی ده‌زانی؟ خو نه‌رسیس هه‌موو رۆژی له‌سه‌ر لی‌واره‌کانی تۆدا ده‌هاته‌وه ده‌ریا‌چه ده‌مه‌وساتیکی بیده‌نگ ده‌بی، پاشان ده‌لتی:

- من بۆ نه‌رسیس ده‌گریم، به‌لام نه‌مزانی‌بوو جوانه بۆ نه‌رسیس

ده‌گریم، چونکه هه‌رکاتیکی له‌سه‌ر رۆخه‌کانم سه‌ری داده‌نواند له قوولایی چاوه‌کانیدا ره‌نگدانه‌وه‌ی جوانییه‌که‌ی خۆم ده‌دی.

رۆمانی «کیه‌یا‌گه‌ر» ل. ۹۰. پاولۆ کۆویلو.

ئه‌گه‌ر له دیدگای «نیچه» وه له تابلۆکه‌ی دۆریان گه‌ری پروانین که ده‌ریاره‌ی «ئیرۆس» ده‌لتی: ئیرۆس له تراژیدا به‌رحه‌سته‌ده‌بیته‌وه، ئه‌وه تراژیدیایه که مرۆف هانده‌دات تام و چی‌ژی خه‌یا‌له‌به‌رزه‌کان بکات، ئیرۆس به‌نده به‌خودی هه‌ستی ژبان، به‌دیدي نیچه جه‌سته‌ش هه‌ر رۆح ده‌گه‌یه‌نی.

به‌لام ئیرۆس (هیزیکی رۆحییه، که شه‌یدا‌ی جوانییه، ئه‌وه هه‌سته رۆحییه‌ش هه‌سته‌تیکی خوا‌وه‌ندی‌یا‌نه‌ی شیتانه‌یه» تی‌کستی (دۆریان گه‌ری) پا‌ژه‌کانی شیتانه‌تی ئه‌قین یان کرده‌ی ئه‌شقیکی دیا‌وانییه‌ی ده‌خاته‌پوو، کرده‌ی ئیرۆتیکی‌کردنی رۆحی سه‌رمه‌ست له‌گه‌ل جوانی رۆخساردا، که پرۆسه‌ی نووسینه‌وه‌ی ئا‌ونگه‌کانی نووری جوانییه، چونکه غه‌ریزی ئاره‌زوو به‌دوا‌ی له‌زه‌تدا ویتل و سه‌رگه‌ردانه (به‌تایبه‌تی چی‌ژی جوانی جه‌سته‌که پیتی ده‌گوتری ئیرۆس) ئیرۆس. هیزیکه بۆ جوانی و دل‌کیشکردنی به‌رانبه‌ر (سوکرات به‌جوانی فیادرو‌س مه‌ست ده‌بوو). سوکرات ئه‌وه‌ش ده‌درکینتی که

(ئه‌قیندارتیکی هه‌ستی مه‌به‌ستتره له که‌سیک که ئه‌قیندار نه‌بووه).

ئه‌گه‌ر له‌پێگه‌ی ئه‌وگوفتارو پیتودانگانه‌وه گوی هه‌لخه‌ین بۆ تی‌کستی ئا‌وه‌لا‌ی «دۆریان گه‌ری» و بتوانین توتیخی مانا‌گه‌لیکی پو‌وچه‌ل و رووکه‌ش وه‌لانین، به‌سه‌دا‌و نه‌وا‌ی قوول‌ترین مانایه‌کی هه‌شیشین سه‌رمه‌ست و نه‌شه‌دارین به‌تایبه‌تی پا‌ژی ئه‌و مانا‌و ده‌لاله‌ شاراو‌وه نه‌گوترا‌وانه که له‌نیو تۆری ئالۆسکا‌وی تی‌کست‌تدا به‌په‌نگ‌خواردوویی ما‌ونه‌ته‌وه‌و راشکا‌وانه گوزارشتیان لینه‌کرا‌وه، ئاخ‌ر تی‌کست خۆی له‌ خۆیدا مه‌زرایه‌کی دره‌وشا‌وه‌ی ده‌لالی و ئیسته‌تیکییه، هه‌رده‌م جو‌ره‌ها مانا‌و ده‌لاله‌ی جیا‌واز جیا‌واز به‌ره‌مه‌ده‌هینیت، ده‌توانین له‌شی تی‌کست به‌جه‌سته‌ی نه‌رم و نیانی «هیلینا» بانوو بچوینین «هیلینا» ی ره‌دوو‌که‌وتوو‌ی فیته‌نگه‌ری هه‌لایسه‌یننه‌ری جه‌نگه‌ خوتنا‌وییه‌کانی جوانی! نووری (جه‌سته، تی‌کست) رۆحی سه‌رمه‌ست و ئه‌قیندار ئیغرا ده‌کات و ده‌خرو‌شپینیت، هاوکات لینه‌گه‌ریت زاخۆن و دورجه‌کانی نا‌وه‌وه‌ی که‌شف بکریت و کو‌ده‌کانی رۆحه‌ست و ئه‌قیندار له‌به‌رانبه‌ر جیلوه‌گه‌هی جه‌سته‌ی تی‌کستدا هه‌ست به‌له‌ززه‌تیکی خه‌ته‌رناک ده‌کات. هیزیکی ئیرۆسی (سیکس

ئۆسکار وایلد

واتۆنه دۆریان» به وریاییهوه ته ماشای دۆریان دهکرد! به لئی بی گومان جوانییهکی سه رسورهینهری هه بوو له گهڵ لیوه سوورهکانی و چاوه شینهکانی و قهژه ئالتونییهکی، وینه کیشه که بۆیهکانی دههینا و تی: هینری دهههوی ئه مریۆ تابلۆکه ته وایبکه م، ئه کری داوات لیبکه م لیتره برۆی؟ «له کاتیکدا باسل وینه ده کیشا، هینری قسه ی بۆ دۆریان ده کرد» .. «به پریز گره ی خوا زۆریاشه بۆ تۆ که جوانی پیت به خشیوه، به لām کاتی ته مه نی پیری هات دووباره لیت ده سه نیتته وه» «دۆریان به هیواشی وتی: خه م... خه م... من پیرده بم! ئه و جوانییهکانه ش ونده بی! به لām تابلۆکه به گه نجی ده میتیتته وه.. ناخ ئه گهر ته نها ئه وه له ریگه یه کی تره وه رووی بدایه! ئه گهر به گه نجی بامایه ته وه! له کاتیکدا تابلۆکه پیر ببوایه! ئه واهه رشتیکم هه بوایه دهم به خشی بۆ ئه وشته! تیکست به شیهوه یه کی به رده وام هه لگری

به دلنیا یه وه ریگه به که سانی تریش بده ی خو شی لیوه ریگرن). باسل وه لāmی دایه وه: نه خیر بیر له وه ناکه مه وه که پیشانی هیچ که سیکی تری بده م». «باسل» ده یه وی زۆریه ی خودو جوانی خو ی ئاویزانی ئاونگه بۆیه یه کانی جیهانی رهنگ و تیشک بکات تا نووری روخساری (نهرسیس) دۆریان گره ی، له م تابلۆ قه ده رتایمیزی گه ردوونه دا به رجه سته بکات، به لām تا دی کسه ده ی هونه ر روو له شه به نگه کانی جوانی و دۆزه که کانی ترس و ئاگره کانی روخ و ترسناکی هه نگاو ده هاویژیت، (من پیم وتیت ئه و تابلۆیه نه یینییه کانی خۆم پیشانده دات، زۆریه ی یه که م جار که ده گه یشتم به دۆریان له ئاهه نگی «له یدی براندۆن» بوو کاتیک چاومان به یه ک که وت هه ستم به وه ده کرد خوینه که م روخسارم به جیدیلتی، هه ستم به ترسیکی ته واکرد، هه ستم به وه کرد ژبانی ئیمه به سترا یه وه پیکه وه له هه ندی ریگه ی سه یرو سه مه ره وه، «چه ند جار تۆ ئه وت ده بینی؟» «هه موو روژتیک، ئه گهر هه موو روژتیک نه م بینیبایه ئه واهه دلخۆش نه ده بووم» «پروام وابوو تۆ ته نها گرنگیت به هونه رکه ت ده دا» باسل وتی: «ئیسستا ئه و هه موو هونه ریکه بۆ من» دۆریان هه ندی په ره ی مۆسیقی هه لده دایه وه «ئه مه لۆر هینری

+ ئه قین). هه ستیکی ترسناک، خه ریکه مانه ندی رامیاریک (راوکهریک) ناوازه ترین و له ززه تدارترین چه مک و مانا و ده لاله یه ک نیچیر بکات (بوونی مانا ته نها له ده قدا نییه، به لکو ده ق و خوینه ر پیکه وه به ره مه می دین). ئه ی ئه و بنکه و چه قه ئیروسی و غه ریزی و حسی و شاهه تیه یان ئیروتیکیه چیه که موخاته به ی روچی لیوانلیوی نیگارکیش- شیهوکار) ده کات.. یان به چه مک «فینومولوجیای روخ» و فه لسه فه ی (هیگل) و جوانی خود، کاتی خود به هوی کرده ی هۆشمه ندییه وه درک به خودی خو ی ده کات و رووه و بالابوون و جوانی و به رکه مالبوون هه نگاو ده هاویژیت و.. به ره و روچی خودی و روچی بابه تی و روچی ره ها پاشان له فه زای فه لسه فه و ئایین و هونه ردا ته جه للا ده کات (تابلۆکه ی دۆریان گره ی).. هه لگری ئه و روچی ئاگرینه ی جیلوه ی جوانییه یه، جوانییه ک به رده وام له گه ل روچی گه ردووندا له مملانی و کیشه دایه، (باسل هال وارد «نیگارکیش».. کاتی ته ماشای تابلۆکه ی ده کرد زه رده خه نه یه کی به روخساریدا تیده په ری) لۆرد هینری واتۆن وتی: ئه وه باشترین کاری تویه، باسل، باشترین شته که کردووته پیتوسته

«نهرســــــــیس» درکی به‌به‌دبه‌ختییه‌کانی بوون کردووه و خودی خوئی دۆزیوه‌ته‌وه، بوونی ئه‌و پابه‌نده به‌ئاگره‌کانی له‌وحی روخسارو دره‌وشانه‌وهی پرشنگه یه‌زدانییه‌کانی جوانی دۆریان هیماو ده‌لاله‌ی رۆحی ئاگراوی «باسل» به‌دبه‌خت و غه‌مباری تیهه‌لدرای ئه‌م گهردوونه بی سنووره‌یه، .. ئه‌و ته‌نها ده‌یه‌وئ به‌هه‌للدانی کاریکی ئیبداعییانه تۆزی گه‌مه‌ی ئیسته‌تیکی به‌کۆده‌کانی قه‌ده‌رو مه‌رگی جوانی بکات.. به‌لام سه‌ودایی «سیبل شه‌ین» ی کچه هونه‌رمه‌ند بۆ دۆریان گره‌ی.. له ئاگریکی خودایی ده‌چیت تا دئی دل و ده‌روونی ده‌سووتینیت و جوانی دۆریان سه‌ری ئه‌ویش به‌فه‌تاره‌ت ده‌دات و «سیبل شه‌ین» وه‌ک کچه ئه‌کتهریک جیهانی نواندنی لیده‌شیت و پاشان خوئی ده‌کوژیت: له‌م تیکسته‌ کراوه‌یه‌دا به‌شیتیه‌کی به‌رده‌وام مه‌رگ له فه‌زای عیشق و جوانییه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دات، دۆریان «قه‌شه‌نگترین کچ بوو که له ته‌مه‌ندا بینومه» «ده‌نگی تۆو ده‌نگی سیبلش دوو شته که هه‌رگیز له‌بیرم ناچیته‌وه» «هیتری چاوه‌کانی داخست و ده‌ستی کرد به‌بیرکردنه‌وه له‌باره‌ی دۆریان گره‌یه‌وه، له‌کاتیکدا که دانیشتبوو بیری ده‌کرده‌وه».. ئه‌م

برگه‌یه به‌ر له‌خۆکۆشتنی «سیبل شه‌ین» هه‌لده‌ریت.. (تکایه «دۆریان».. به‌جیم مه‌هیتله، داوای لیبووردن ده‌که‌م به‌باشی کارم نه‌کرد، هه‌موو کاتێ بی‌رم له‌تۆ ده‌کرده‌وه ئایا تیناگه‌یت؟ تکایه مه‌رۆ له‌لام.. به‌ده‌نگیکی هیتواش وتی «من ده‌رۆم، خۆزگه ناخوازم بۆ ئه‌وه‌ی بی‌رحم بم، به‌لام هه‌رگیز ناتوانم جاریکی تر بتبینمه‌وه).. به‌م شیویه زۆریه‌ی کاراکته‌ره‌کان له‌نیوده‌چن و له‌م گهردوونه بی سنووره‌دا ته‌فروتونا‌ده‌بن، ته‌نها روخساری دره‌وشاوه‌ی (ره‌ها).. ده‌مینیته‌وه، جوانییه‌کانی له‌ش و روخسار و سه‌رپاکی جوانییه‌کانی جیهان و گهردوون.. به‌خششی رۆحی بی کۆتا و نه‌مری ئه‌ون.. هی‌دی هی‌دی رووه‌و به‌ر ده‌رگانه‌که‌ی ئه‌و ده‌گه‌ریته‌وه (ئه‌گه‌ر بمتوانیایه به‌گه‌نجی بمینمه‌وه له‌کاتیکدا تابلۆکه پیر بباویه).. (په‌رده‌یه‌کی ئه‌رخه‌وانی کۆنی دۆزییه‌وه و فریتی دا به‌سه‌ر تابلۆکه).. (روخساری دۆریان بی‌خوین بووه تووره‌بوو و چاوه‌کانی له ئاگری شین ده‌چوون) دۆریان هاواری کرد، «باسل!» «تۆم بینی وات کرد، گوئی بگره، دۆریان، له‌و ساته‌ی یه‌که‌مه‌وه که چاوم به‌تۆ که‌وتوووه تۆ به‌ته‌واوی سه‌یرترین کاریه‌ریت له‌سه‌رم هه‌بووه، به‌ته‌واوی له‌ده‌سه‌لاتی تۆدا

بووم، له‌هه‌موو تابلۆکه‌دا خۆشه‌ویستیم بۆ تۆ بووه که کیشاومه، له‌وه‌ده‌ترسام که خه‌لکی به‌و خۆشه‌ویستییه‌م بزائن که بۆ تۆ هه‌مه، تابلۆکه ناتوانی ئه‌و راستییه پیشان بدات». (کاتیک باسل ژووره‌که‌ی به‌جیه‌شیت، دۆریان بۆ خوئی پی ده‌که‌نی).. «هه‌رگیز چاوه‌رپی نه‌ده‌کرا ئه‌و جوانییه سه‌رسوپه‌ینه‌ره دۆریان گره‌ی به‌جی به‌هیتیت» تیه‌رپوونی بیستوینچ سال له‌ته‌مه‌نی، تیه‌رپوونی زه‌مه‌ن به‌سه‌ر تابلۆکه و رۆشنتی زه‌مه‌نی جوانی له‌روخسارو له‌ده‌ستدانی ره‌ونه‌ق و پرشنگه خوداییه‌کان، و گواستنه‌وه‌ی تابلۆکه بۆ نیو ژووری قه‌ده‌ر، ژووری له‌وحه‌ زمرووتیه‌کانی «مه‌کتوب» و خویندنه‌وه‌ی جوانییه‌کانی نیو دل و ده‌روون و قوولاییه‌کانی ناخ و مه‌رجانه دره‌وشاوه‌کانی خود.. «دۆریان گره‌ی به‌هیتواشی وتی «بینینی ناو دلی من؟ روخساری سپی بوو، ترسا».. باسل وتی: «به‌لێ، به‌لام ته‌نها خوا ده‌توانی ئه‌وه بکات» ئیستا وه‌ره‌و سه‌یری بکه، نزیکتر بووه‌وه له‌ باسل و وتی: رینگه‌ت پیده‌ده‌م سه‌یری ناو دل‌م بکه‌یت، ئه‌کرئ ئه‌وشته‌هه‌ ببنیت که ته‌نها خوا ده‌توانی بیینیت».. «تۆ ته‌نها که‌سی له‌دنیا‌دا که هه‌موو شتی ده‌باره‌ی ژبانی من

هه‌لگرت، ئەو چه‌قۆبه‌ی که
 وینه‌کیشه‌که‌ی پیکوشت، ئەوه‌بوو
 که ئیستا ئیشی وینه‌کیشه‌که‌ی
 کوشت، ئەوه‌بوو که رابردووی
 کوشت، به‌رام‌بهر دیواره‌که
 تابلۆبه‌کی دۆریان گره‌ی لیبوو، پر
 بوو له جوانییه‌ سه‌رسوره‌ینه‌ره‌که‌ی
 کاتی گه‌نجی دۆریان گره‌ی، له‌سه‌ر
 زه‌وییه‌که‌ پیاویکی مردووی لی بوو
 به‌جلی ئیواره‌وه‌و، چه‌قۆبه‌ک، که
 له‌ناو دلیدا‌بوو، روخساری پرپوو رق
 و نه‌خۆش که‌وتبوو، رهنگی زه‌رد
 بوو، به‌ته‌مه‌ن بوو، به‌لام ئەوه‌بوو
 کاتی که‌تیک سه‌یری ئەلقه‌کانیان کرد
 یه‌کسه‌ر ناسیانه‌وه‌ که‌ دۆریان
 گره‌یه‌..

سه‌رچاوه‌:

ناوی کتیب: تابلۆکه‌ی دۆریان
 گره‌ی.
 بابته‌: چیرۆکی ئینگلیزی -
 کوردی.
 ن: ئۆسکار وایلد
 و: بنار که‌ریم محمد
 شوینی چاپ: چاپه‌مه‌نی گه‌نج
 سالی چاپ: ۲۰۰۵
 نۆبه‌تی چاپ: چاپی به‌که‌م

ته‌رخان کردبوو».. دوا‌ی کوشتنی
 «باسل» و گۆرینی ته‌رمه‌که‌ی بۆ
 پارچه‌ی بچووک بچووک و
 ته‌فروتونا‌کردنی به‌هۆی «ترشی
 نتریک» «ئالان» گوتی.. «باسی
 ئەو رۆژانه‌ مه‌که‌ دۆریان ئەو رۆژانه
 مردن».. دۆریان نیوه‌ی ده‌رگا‌که‌ی
 کرده‌وه‌و دیکه‌تی تابلۆکه‌ی دا،
 هیشتا په‌رده‌که‌ له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌
 که‌وتبوو، چاوانی دۆریان پر بوو له
 ترس، ئەو دلۆبه‌ سه‌ورو ته‌رو
 بریقه‌دارانه‌ چی بوون له‌سه‌ر
 ده‌سته‌کانی له‌ تابلۆکه‌دا؟.. مه‌رگی
 باسل هال‌ وارد و ونبوونی هه‌تا
 هه‌تایه‌ی دیدالۆسی رهنگ و
 جوانییه‌کانی پرشنگی روخسار..
 مه‌رگی «میری سه‌رسوره‌ینه‌ر» و
 تارمایی کچه‌ هونه‌رمه‌نده‌که‌وه
 شالاره‌کانی «جیمس فه‌ین»..
 دۆریان گوتی: من زۆر بیر له‌وه
 ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ بۆچی بالنده‌کان ده‌رۆن
 بۆ ده‌شته‌کان».. مه‌رگ له‌ دیمه‌ن و
 وینه‌و تابلۆ جوانه‌کانه‌وه‌ دئ..
 مه‌رگی «جیمس فه‌ین» له‌ناو ئەو
 گیا درێژه‌ی که‌ بیست مه‌تریک له
 پێشیا‌نه‌وه‌ بوو» تراژیدیا‌کانی
 زنده‌گی له‌ مه‌فته‌نی جوانییه‌وه
 دین، جوانی هه‌لگری ترس و نازاره
 کوشنده‌کانه‌، (دلۆبه‌ سه‌وره‌کانی
 سه‌رده‌سته‌کانی بریقه‌دارتر
 ده‌رده‌که‌وت و زۆرتر له‌ خویینی
 سازگار ده‌چوون»..
 دۆریان چه‌قۆ بریقه‌داره‌که‌ی

ده‌زانی».. ژووری هه‌یوولایی و
 ژووری مه‌رگ و جوانی و ئەجه‌ل،
 ژووری هه‌لواسینی له‌وحه‌کانی و
 مه‌کتوب».. «زۆر بیر له‌وه
 ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ ته‌نها خوا ده‌توانی
 سه‌یری ناو دلێ که‌سیک بکات
 باسل ئەو په‌رده‌یه‌ راکیشه‌ دوا‌وه‌و
 ناوه‌وه‌ی دل‌م ده‌بینیت) «ئەو تابلۆبه
 روخساری دۆریان گره‌ی خۆی بوو،
 جوانییه‌ سه‌رسوره‌ینه‌ره‌که‌ی هیشتا
 به‌ته‌واوه‌تی تیک نه‌چوو، هیشتا
 هه‌ندێ رهنگی ئالتوونی له‌ قه‌ر
 نه‌رمه‌که‌یدا مابوو، هه‌ندێ سووری
 له‌ لیوه‌ پیره‌کانیدا‌بوو، به‌لێ ئەوه
 دۆریان خۆی بوو، به‌لام کێ ئەو
 وینه‌یه‌ی کیشابوو؟ باسل.. هه‌ستی
 به‌ترس کرد کاتی که‌ له‌ ده‌سته‌ چه‌پی
 تابلۆکه‌وه‌ پسته‌ سه‌وره‌کانی ناوی
 خۆی بینی، تابلۆکه‌ی خۆی.. به‌لام
 بۆچی گۆراوه‌.. باسل به‌شیک
 جوانییه‌کانی خودی خۆی، جوانییه
 سۆفیزمه‌کانی هونه‌ر و سیحری
 ئالۆزییه‌کانی قودره‌ت و
 ده‌سه‌ر‌ه‌نگینی نه‌خشه‌کانی ره‌ها له
 روخسارو تابلۆکه‌ی دۆریان گره‌یدا
 ده‌دۆزیته‌وه‌، تابلۆبه‌که‌ له‌وحی
 مه‌رگی نیگارکیشه‌که‌ی هه‌لگرتوه‌.
 «تۆ ته‌ماشای ناو دلێ من
 ده‌که‌یت».. دۆریان، که‌سیک بوو
 که‌ هه‌رده‌م پیده‌که‌نی، به‌لام «ئالان
 کامپ بیل»ی کیمیا‌گه‌ر هه‌رگیز
 پینه‌ده‌که‌نی» پیاویکی گه‌نجی زۆر
 زیره‌ک بوو، ژبانی بۆ زانسته